

krvi šlo. Ali zahrbtna sovražna ruska politika
ne daje mnogo upanja!

Nemčija in Rusija.

Rusija hoče neutralno stališče velevlasti
zapustiti in v Črnem morju ter v Ar-
meniji na lastno pest svoje se-
bične namene zasledovati. Ker ima
pa tam tudi Nemčija prav živahne interese in
bi tako nastopanje sploh nasprotovalo sklepom
velevlasti, nastalo je jako napeto razmerje
med Nemčijo in Rusijo. Anglija je
doslej pomirovalno vplivali in preprečila, da ni
nastal iz te napetosti očitni spor. Ali zadoja
poročila iz Berlina pravijo, da je Nemčija
Rusiji odločno z vojsko grozila, ako bi
hotela Rusija v Armeniji ali v Črnem morju na
lastno pest nastopati.

Rusko-francoske priprave.

Iz Berlina se poroča, da je v krogih nem-
ške vlade prav dobro znano, da je Fran-
coska že dva tedna sem popolno-
ma na vojno pripravljena. Nadalje
se brzojavi, da je podpisal ruski car ukaz, po
katerem se skliče letnike 1912,
1911 in 1910 nadomestnih rezervi-
stov pod orožje. Ako se te vesti potrdijo
— in skoraj ni dvomiti o njih, — zna vsak
hip napočiti krvava igra!

Zadnji telegram.

Bulgarska vlada je Turčiji o d-
povedala premirje. S tem
se prične balkanska vojna
iz novega. Turška vlada je za-
povedala armadi pri Tšataldži, da
naj zopet z boji prične. Nevarnost,
da se vojna tudi na druge evropske
države razširi, je velika.

Ime

MAGGI

jamči

za izvrstno kakovost

MAGGI JEVH kock

po 5 vin. za 1/4 litra najfi-
nejše goveje juhe.

Le-te so najboljše!

Blagovolite to upoštevati 398
pri kupovanju.

Dopisi.

Sodinec pri Ptuj. Pri nas imamo tudi ljudi,
ki slišijo travo rasti in ki so tako veliki „slo-
venski narodnjaki“, da je že vsa njih pamet v
narodnjaškem ognju zgorela. Ne samo zabiti,
marveč tudi hudobni, predrzni in surovi so ti
možaki. Prvi med njimi je naš rihtar Irgolič.
Škoda njegove glave za vsak dan. Ta možič
zasluži, da postane najmanje minister na Srb-
skem. Evo dokaz! Neki Martin Rizman potre-
buje nujno domovinski list in ga je skozi ob-
činski urad na Bregu prosil. Na dotični dopis do-
bil je občinski urad na Bregu od Irgoliča ta-le
značilni odgovor:

— „Št. 107. Slavni obč. urad Rann.
Na vaše pisavo z dne 19. januarja 1913 pod
št. 78 nebomo odgovarjali ker je samo n e m -
č a k e r m i n a m o n e m č u r j i , k e r M a r t i n

Rizman že več ko 10 let tam biva mora se
po novi postavi tukaj priti za odpust in mora
biti tam v občinsko zvezo sprejet. Zatoraj se
vaše listine vračajo. (L. S.) Občina Sodinec
21. januarja 1913 Irgolič. Obomba. Mi že
imamo dovolj sitnosti s takimi . . . dokler
je mlad tičas okoli tepe kadar pa je star
se prizivle v našo občino in stroške dela
prav velike.“

Mislimo, da je napihnjena, domišljava zabi-
stost tega dopisa tako velika, da je ni treba po-
sebej omeniti. Čudež je naravnost, da se take
duševno revčke, kakor je ta Irgolič, za rihtarje
izvoli. Ali mora biti v Sodincu res najbolj
neumni rihtar? Najprve povemo Irgoliču to le:
ako je res tako grozoviti Slovenec, da se vstraši
nemške besede, kakor bik rdeče rute, potem se
mora Irgolič najprve slovenščine
na u č i t i . V svojem dopisu ima ta narodnjak več
slovnških in drugih napak, nego besed. Vsak
šolar v 2. razredu bi se takega dopisa sramo-
val! Jako lepo rečeno je n. p. „obč. uradu
Rann.“ Ako ste tako prokletko zagriženi Slove-
nec, zakaj ne pravite „Breg?“ Cel dopis Irgo-
liča je sploh velikanska oslarija in višja oblast
bi morala možaka že radi njegove nezdružljive
neumnosti odstaviti. Najprve pravi Irgolič „Na
vašo pisavo (!) nebomo odgovarjali ker je samo
nemška . . .“ potem pa vse eno odgovarja. Na
postavne se Irgolič ravno toliko razume, kakor
njegova krava na latuščino. Upamo, da mu
bode to višja oblast tudi pojasnila. Naravnost
lumparija pa je, da se upa ta nevedni Irgolič
psovati na šnopsarski način. Govori o „nem-
čurjih“ v spisu, pod katerega se upa pritisniti
občinski pečat! In žaliti se upa poštenega člo-
veka, ki ne zahteva od njega ničesar nego po-
stavno zajamčeno pravico. Irgolič sam prav
dobro vè, da so Rizmanovi ljudje pošteni; saj
je sam stari Rizman pri Irgoliču 16 let služil.
In take ljudi žali ta rihtar! „Dummheit und
Stolz wachsen auf einem Holz“, pravijo Nemci.
To velja tudi za tega čudnega rihtarja Irgo-
liča, s katerim se bomo odslej večkrat pečali.

Polenšak. Dragi „Štajerca“, mislim, da ti je
že dolgočasno, da nisi dobil iz Polenšaka nobe-
nega dopisa; pa kaj ti tudi ne bi bilo, saj vemo,
da imaš dovolj ostrih krtač na razpolago, s
katerimi se da kak črni gospod malo okrtati.
Naš g. župnik Poplatnik je bil zdaj nekaj časa
dober; ali priletele so mu spet tiste muhe v
glavo kakor lani. Evo slučaj! Pred kratkim smo
imeli tri mrličke, eno vdovo in dva otroka, pa
nobenemu ni pustil zvoniti, ker mu niso naprej
plačali. Neki mož mu je očitno povedal, da se
k - - - e naprej plačuje. Neka ženska pa je
hodila k božični spovedi in jo naš župnik Po-
platnik pozna; napadel jo je s psokami, da

Athos.

Na Balkanu se dogajajo res že čudeži.
Izredno zanimiva je republika me-
nihov Athos, katere neodvisnost so
baje tudi že velevlasti priznale. Ta duhov-
niška republika se nahaja na polotoku
Athos v „gejskem morju“ Turki jo imenu-
jejo „Amoros“, Italijani pa „Monte
santo“ (sveta gora). Menihi imajo
tukaj toliko moči, da so se zamogli na-
praviti neodvisne. Republika Athos obstoji
iz 20 velikih kloštrov, 12 vasi, 250 celic
in 150 samotarij. Skupaj živi tu kakšnih
6000 večidel grških in ruskih menihov.
Vsaki grški cerkvi pripadajoči narod ima
med klostri najmanje enega. Vsako leto
obišče te klostre veliko število romarjev.
Posebne pravice menihov so prav velike.
Tako ne sme se naseliti na polotoku
noben Mohamedanec. Tudi nobena ženska
noga ne sme prestopiti pokrajine Athos.
To duhovniško republiko vlada neki me-
niški odbor, imenovan „sveta sinoda.“ Ta
odbor šteje 20 članov, ki jih odposljejo
posamezni klostri, in 4 predstojnikov. Naša
slika kaže dvoje pglavinih kloštrov v re-
publiki Athos, in sicer zanimivo ležeča
klostra Iwiron in Lawra.

Zahtevajte

povsod

„Štajerca“

nič ni vredna, da bo vse zapravila; rekel ji
ti vsaki dan meso ješ in vino piješ. To je s-
ved! Pred kratkim pa je tudi zbolela ne-
vdova in hotela prejeti sv. zakramente; pa k-
župnik ni imel časa; rekel je, da še ne bo
hitro umrla in ni šel spovedati; ali sirota
par ur pozneje izdahne dušo brez zadnje tola-
Toraj svetujemo g. župniku Poplatniku, s-
vestno spolnuje svoje dolžnosti in se briga
red v cerkvi, da ne bodo tak črni cilindri vis-
na svetilkah, kakor v kakem železnem magacin-
G. župnik, opozorite mežnarja, Bukovega Tone-
da naj glaže na svetilkah tudi spuca, ne sa-
„piksne.“ Tudi Franceku Luši tiho na uho
šepetamo, da se oglasi nas sto, ki pravim-
Luš nam več županil ne bo!

Iz Obrizja pri Središču. Predragi mi „Š-
jerc“, sprejmi dopis, v katerem ti hočem na-
znani, da bomo zdaj k fašenski občinske volim-
meli. To pa sem le v takšno formo zazvedel.
V nedeljo sem šel od meše, pa je šlo en št-
ženskih pred menoj, ki so se tak glasno spon-
njale, kaj sem skoraj vse čujo. Te pa je e-
začela: Si vidla, Treza, tam na mesnici pribite
brž mo volitve meli! — No Bog pomagaj,
de si pa naš čuda prizadevo, kaj nade v tve-
jesti, ve mu jaz rečem, naj le gre, da it-
čuda zasluži, če glih je ne rihtar, pa je zato
odboru, pa še vse druge časti ka pa je
vredno! — Zato pa je hodjo ovokrat rih-
v ūpti (Ptuj) pa v Ormož, sem ga čudak-
vidla iti. — Ja če more z ūptija dovolen
meti za občinske volitve? — Te že, pa kaj
je tam pomoljo, de najbi bili tisti gospodi bu-
najga; ne veš, kej je že te tri leta mino-
kaj so ga zvolili, da smo mi kuruzo trgali,
bar vsako leto najprle kožuhamo? pa tam-
ga nekaj podvčujo, kak se more držati, kaj
bo gvinjo. — Pej te do pa z možarov strela-
jas sem zadjokrat kviški skakala od veselja,
sem začula kak je pokalo, pa sem rekla: p-
deca, naši so gynali; ve je tak prav, n-
rihtar si to zasluži, ve je najbolj čeden v na-
občini. — Eno drugo pa sem čujo, kaj je rek-
Ja kej bi on najbolj čeden bijo; gde se je ta-
zvčujo, pa je nigdi ne bijo indi kak v Jous-
na trati, da je krave paso, pa cajtinge štejo.
Tota je že mogla biti od nasprotne stranje-
sem jas som pri sebi misljo. Te je pa ta pr-
rekla: naš rihtar pa le ma srečo; zej še so m-
resen privoščili občinski jag (lov) kaj ga je pra-
fal dobjo. — Ja, zato pa je tak debel; bi no-
bijo, če si naj včasi kakšnega zavca al fazan-
privoščjo, ve mu ovi zaston nastrelajo; zej s-
se že navčili meriti, kej telko dobijo, kej m-
rihtar vsako leto trikrat jag plačen. — Ta tret-
pa je začela: Naš (mož) mi je ovokrat reko-
pej baba, zej sem že telko drota nanosjo, kej

Bilder aus der Mönchsrepublik Arhos.